

РЕШЕНИЕ

№ 4581

гр. София, 05.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 06.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **1220** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от Административнопроцесуалният кодекс във връзка с чл. 118, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване.

Образувано е по жалба на Ф. Д. Б. от [населено място], чрез адв. Ц. В. срещу Решение № 1040-21-13/12.01.2021г. на директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ С.- град, с което са потвърдени Разпореждания № 213-00-6640-3/03.12.2021 г., Разпореждания № 213-00-6640-4/08.12.2021 г. и Разпореждания № 213-00-6640-5/08.12.2021 г. на Ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ- С. град. Релевира се, че обжалваното решение и потвърдените с него разпореждания са незаконосъобразни, постановени при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и нарушения на материалния закон. Освен това оспорва по същество приетото от органа, че Б. не е полагал труд за срока на трудовия договор при работодателя [фирма]. Счита, че Разпореждания № 213-00-6640-5/08.12.2021 г. е погасено по давност на основание чл. 115 от КСО. Моли съда да отмени обжалвания акт.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя, адв. В. поддържа жалбата и моли съда да я уважи. Претендира разноси, съгласно списък. Обстойно доводи са развити в писмени бележки.

Ответникът по жалбата- Директора на ТП- НОИ- С. град чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Претендира разноси за юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското

възнаграждение. Подробни аргументи излага в писмени бележки.

Софийска градска прокуратура, редовно призовани не изпращат представител, не взимат становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление от 04.12.2015 г. Ф. Д. Б. е сезирал административния орган с искане за отпускане на ПОБ на основание чл. 54а от КСО. Приложил е заповед № 1/30.10.2015 г., издадена от осигурител [фирма], ЕИК-[ЕИК] за прекратяване на трудовото му правоотношение, считано от 02.11.2015 г., на основание чл. 328, ал. 1, т. 2 от Кодекса на труда (КТ).

Предвид представените от Ф. Д. Б. документи и наличните данни, подавани по реда на чл. 5, ал. 4, г. 1 от КСО, с разпореждане № 213-00-6640-1 от 16.12.2015 г., на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54а, ал. 1, чл. 54б, ал. 1 и чл. 54в, ал. 1 от КТ на Б. е отпуснато парично обезщетение за безработица, считано от 02.11.2015 г. до 01.07.2016 г. вкл., в размер на 51.20 лв. дневно.

Предвид основанията за прекратяване на трудовото правоотношение, на основание чл. 54ж, ал. 1 във връзка с чл. 54г, ал. 1 и ал. 3 от КСО, с разпореждане № 213-00-6640-2 от 16.12.2015 е спряно изплащането на отпуснатото ПОБ, считано от 02.11.2015 г. и възобновено за период от 02.12.2015 г. до 01.08.2016 г. в размер на 51.20 лв. дневно.

В хода на извършван последващ контрол, осъществяван по реда на чл. 108, ал. 1 от КСО, във връзка с подадената за Б. информация по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО, за периода от 10.06.2014 г. до 01.11.2015 г. вкл. от осигурител „Делтапро 5“ Е., е издаден Констативен протокол № KB-5-21-00974803\06.08.2021 г., в който са обективирани резултатите от проверката.

По данни от Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел /ТРРЮЛНЦ/, дружество [фирма], ЕИК[ЕИК] е вписано на 15.11.2010 г., с адрес на седалище [населено място].[жк], бл. 10. вх. Е, ет. 1. ап. 3, с едноличен собственик и управител Н. П. Казаска. На 17.01.2012 г. дружеството е прехвърлено на Джунхуриет И. А., адреса на седалището е променен - [населено място],[жк], [жилищен адрес] а считано от 22.10.2012 г. едноличен собственик и управител е В. Д. Х., адреса на седалището се запазва, но е вписан адрес за кореспонденция - [населено място].[жк]. бл. 126. вх. В, ет. 3. ап. 52.

По данни в НБД „Население“ на ГД „ГРАО“, В. Д. Х. е починал на 27.12.2015 г. и в ТРРЮЛНЦ няма данни да има правопреемник след смъртта на собственика.

Дружеството е със статут „Развиващ дейност“, като по партидата му в ТРРЮЛНЦ-обявени актове, има обявен годишен финансов отчет за извършвана дейност единствено за финансовата 2010 г.

Поради съмнения за злоупотреби с фондовете на ДОО, на основание чл. 44, ал. 1. във вр. с чл. 36 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и чл. 74 и 75 от ДОПК за установяване на факти и обстоятелства от значение за извършване на проверката по разходите на ДОО на дружеството, с писмо изх. № 1043-21-253# 18/16.04.2021 е изискано съдействие от контролните органи на Националната агенция по приходите (НАП).

С писмо вх. № 1043-21 -2536#25/05.08.2021 г. от ТД на НАП-С., офис „К. село“ е предоставена следната информация: от датата на данъчната регистрация 15.11.2010 г. има подадени ГДД и по чл. 92 от ЗКПО само за финансовите 2011 г. и 2012 г.; има данни само за едно фискално устройство, регистрирано в сървъра на НАП на

18.08.2011 г. и регистрирани обороти за периода от 26.08.2011 г. до 07.01.2012 г.; информацията по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО с подавана по интернет с електронен подпис. Заявлението за подаване на документи по електронен път и ползване на електронните услуги, предоставяни от НАП е на упълномощено лице, представлявано от В. Д. Х., чрез Н. Розев И.. Приложено с безсрочно нотариално заверено пълномощно на П. Г. Д. от В. Д. Х..

По данни в НБД „Население“ на ГД „ГРАО“, П. Г. Д. е починала на 21.03.2021 г.

Съгласно констатациите на контролните органи на НАП, за дружеството са установени данъчно- осигурителни задължения.

От контролните органи на ТП на НОИ-С. град са изпратени задължителни предписания за представяне на необходимите документи за извършване на ревизия на разходите на ДОО до адреса на седалището, вписан в ТРРЮЛНЦ - [населено място],[жк], [жилищен адрес]. ет. 1. ап. 3. както и на посочения адрес за кореспонденция - [населено място].[жк]. бл. 126. вх. В, ет. 3, ап. 52. Двете писма са върнати с гриф „непотърсено“. Извършено е посещение на адреса на седалището: [населено място],[жк], бл. 12. вх. А. ет. 1. ап. 3, удостоверено с протокол № ПТ-5-21-00974719/06.08.2021 г., без резултат.

На основание чл. 44- 46 от АПК, от контролните органи при ТП на НОИ С.- град до наетите по трудови правоотношения лица са изпратени писма с искане за предоставяне на сведения и пояснения относно трудовата им заетост в [фирма], за изясняване на правнозначими факти и обстоятелства във връзка с чл. 10, ал. 1 от КСО и §1. т. 3 от ДР на КСО, в това число и за Ф. Д. Б..

С писмо вх. № 1043-21-253#12/22.04.2020 г., Б. е изпратил копие от трудова книжка, с оформен трудов стаж от [фирма], на длъжност "мениджър проучване". Декларирал е, че е работил дистанционно от вкъщи, получавал е задачите си по имейл и така ги е предавал. Проучвал е цени и възможности за доставки на различни стоки и услуги. Не е работил с други колеги, възнаграждението си е получавал в брой от приносител, но не помни имена.

Предвид гореизложеното, извършената проверка на [фирма], ЕИК[ЕИК] е на база информационната система на НОИ, извършената проверка от компетентната ГД на НАП и декларираното от лицата, за които са подавани данни. Проверка на първичните документи- ведомостите за заплати, трудови договори, заповеди за прекратяване на трудово правоотношение и други разходоооправдателни документи, от които да се изясни има ли действително възникнало трудово правоотношение за лицата, начислени и изплатени ли са brutните трудови възнаграждение в размерите, в които са подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от м 06.2014 г. до м. 10.2016 г., които с следвало да бъдат представени от [фирма] не са представени, за което е съставен и цитирания по- горе Констативен протокол № КВ-5-21-00974803/06.08.2021 г.

При така изложената обстановка е издадено Разпореждане № 213-00-6640-3 от 03.12.2021 г. на ръководителя на осигуряването за безработица, е което е отменено Разпореждане № 213-00-6640-1/16.12.2015 г. за отпускане на парично обезщетение за безработица (ПОб) по чл. 54а от КСО, поради заличени данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, подадени за жалбоподателя за периода от 10.06.2014 г. до 01.11.2015 г. вкл. от осигурителя [фирма], след извършена проверка на дружеството, приключила с Констативен протокол № КВ-5-21- 00974803/06.08.2021 г.

На 08.12.2021 г. е издадено Разпореждане № 213-00-6640-4 от 08.12.2021 г. на

ръководителя на осигуряването за безработица, с което е отказано отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО на основание на чл. 54ж. ал. 1 и във връзка с чл. 10 от КСО.

На същата дата- 08.12.2021 г. е издадено и Разпореждане № 213-00-6640-5 от 08.12.2021 г. на ръководителя на осигуряването за безработица, с което на основание чл. 114, ал. 3 и във връзка с чл. 114. ал. 2, т. 2 от КСО, е разпоредено Ф. Д. Б., да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за безработица за периода от 02.12.2015 г. до 01.08.2016 г. в размер на 8499.20 лв.

С обжалваното в настоящото производство Решение № 1040-21-13/12.01.2021г. на директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ С.- град са потвърдени Разпореждане № 213-00-6640-3/03.12.2021 г., Разпореждане № 213-00-6640-4/08.12.2021 г. и Разпореждане № 213-00-6640-5/08.12.2021 г. на Ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ - С. град.

По делото е приета административната преписка и допълнително ангажираните от страните писмени доказателства.

В хода на съдебното производство е разпитан в качеството на свидетел А. А. Т.. Свидетелят сочи, че познавал Ф. Б. от 2015 г., с когото работил в „Делтапро“. Твърди, че фирмата се занимавала с търговия. Ф. обобщавал стоките как се търгуват в различни сайтове и му изпращал тази информация с цените ежеседмично, чрез офис управителя, след което Т. пускал запитване към тези доставчици. Свидетелят заявява, че се виждал с Ф. в кафетата.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

Разгледана по същество, е частично основателна.

Оспореният административен акт- Решение №1040-21-34/13.01.2021 г. на Директор на ТП на НОИ С. – град е издадено от компетентен орган, съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО - Директор на ТП на НОИ, в кръга на правомощията му. При издаването му е спазена предвидената в закона форма, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Спазени са административнопроизводствените правила. Разпорежданията са издадени от длъжностно лице по чл.54ж, ал.1 КСО, т.е. от компетентен орган в рамките на правомощията му. Разпорежданията са обжалвани по административен ред и в резултат на проведено производство по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО е постановено и оспореното решение. В решението са посочени последователно извършените действия, изложени са фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и пред кой подлежи на обжалване. Датирано е и подписано.

Предвид това, в производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му. Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

Относно материалната законосъобразност на акта:

Съгласно разпоредбата на чл. 54а, ал. 1 от КСО право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 9 месеца през последните 15 месеца преди прекратяване на осигуряването и които: 1. имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; 2. не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и

възраст или пенсия за ранно пенсиониране в Република България, или пенсия за старост в друга държава; 3. не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по чл. 4.

Разпоредбата на чл. 54а, ал. 4 от КСО определя, че ПОБ се изплаща от датата на последното прекратяване на осигуряването, ако заявлението за отпускане на ПОБ, е подадено в тримесечен срок от тази дата и лицето се е регистрирало като безработно в Агенцията по заетостта в срок 7 дни от тази дата. Съгласно ал.5 на чл.54а КСО ако заявлението по ал. 3 е подадено по неуважителни причини след изтичането на срока по ал. 4, т. 1, паричното обезщетение се изплаща от датата на заявлението за определения по чл. 54в или чл. 54б, ал. 3 или ал. 4 период, намален със закъснението, а според ал.6 ако заявлението по ал. 3 е подадено в срока по ал. 4, т. 1, а регистрацията на лицето като безработно в Агенцията по заетостта е направена след изтичане на срока по ал. 4, т. 2 по неуважителни причини, паричното обезщетение се изплаща от датата на регистрацията за определения по чл. 54в или чл. 54б, ал. 3 или ал. 4 период, намален със закъснението.

Съгласно чл. 54л от КСО отпускането, изчисляването, изменянето, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и на данните, декларирани в подадените от лицата документи за отпускане на обезщетенията при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

Последващият контрол по разходите на ДОО по реда на чл.108 от КСО касае спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейността, възложена на НОИ, включително коректността на подаваните от осигурителя данни в Регистъра на осигурените лица, въз основа на които се отпускат и изчисляват паричните обезщетения. Всички документи във връзка с извършване на дейност от осигурителя, възникването на трудово правоотношение, респ. на осигурително правоотношение, начисляване и изплащане на трудови възнаграждения, подаване на данни по чл.5, ал.4 от КСО, следва да се съхраняват от осигурителя в качеството му на такъв и във връзка с извършването на проверки от компетентните органи на НАП, НОИ и ИА ГИТ с оглед възложените им от закона правомощия. Работниците и служителите, назначени по трудов договор не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на упражняваната търговска/стопанска дейност и осъществяването на общественото осигуряване на назначените по трудов договор лица. В тази връзка, при извършване на проверка по разходите на ДОО на осигурителя, страна в производството е само проверявания осигурител, и само той може да бъде адресат на административния акт (задължителни предписания), издаден в резултат на проверката по разходите на ДОО, а жалбоподателят не е страна в производството по чл.108, ал.1, т.1 от КСО и за контролния орган не е било налице задължение да го уведоми и да изиска представяне на обяснения и доказателства.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

С §1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО е въведена легалната дефиниция на понятието „осигурено лице” - физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

Наличието на сключен трудов договор, т. е. възникването на трудово правоотношение, не е единственото и необходимо условие за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парично обезщетение, изчислено по данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. Не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение, тъй като последното възниква само при упражняване на трудова дейност и това е несъмнено, както и според константната съдебна практика. Упражняването на трудова дейност е ключов юридически факт от съществено значение за правилното разрешаване на спора. От доказателствата по делото, преценени от съда не се установява упражняване на трудова дейност от Б. при посочения осигурител, данните са заличени служебно относно трудовото правоотношение, като възникването на осигурителното правоотношение не става автоматично дори да е възникнало трудово правоотношение. По делото е безспорно установено, че осигурителят не е упражнявал дейност, поради което и лицата с които съществуват трудови договори, не са упражнявали трудова дейност. Това е фактическо и правно основание за възникването на правото на парично обезщетение за безработица и при доказателствата, че не е упражнявана трудова дейност не е възникнало правото на ПОБ. Т.е. по делото се установи, че Б. не е „осигурено лице“ по смисъла на закона.

Съгласно разпоредбата на чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО, влязлото в сила разпореждане по ал. 1 може да се измени или отмени от органа, който го е издал, когато са представени нови документи или доказателства, които имат значение за определяне правото, размера и периода на паричното обезщетение за безработица.

Предвид изложеното, с Разпореждане № 213-00-6640-3 от 03.12.2021 г. е отменено Разпореждане № 213-00-6640-1/16.12.2015 г., тъй като при възникване на нови обстоятелства следва да се извърши ново произнасяне.

В резултат на това законосъобразно с Разпореждане № 213-00-6640-4/08.12.2021 г., е отказано отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО на основание на чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 10 от КСО, тъй като Б. няма качеството на „осигурено лице“ и не следва да му се отпуска парично обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО.

Това не се опроверга от представените частни документи- фишове за заплати, които не се ползват със задължителна материална доказателствена сила, доколкото не се подкрепят от други доказателствени източници. Следва да се отбележи, че по делото е представен болничен лист за м. декември 2014г., съгласно който жалбоподателят е бил в отпуск по болест от 23.11.2014 г. до 23.12.2014 г., а във фиша за заплата за същия месец, представен с жалбата, са вписани 20 отработени дни (160 часа).

На следващо място, твърденията на жалбоподателя за редовно изготвяне на анализи и пазарни проучвания на цени, които били търговска и фирмена тайна са не намират доказателствена опора. От една страна, жалбоподателят твърди, че благодарение на извършваната от него дейност фирмата е упражнявала търговска такава, а от друга страна, че не знае дали такава въобще е била реализирана. Данни за сключени договори с проучваните на пазара фирми и

реализиране от страна на [фирма] на стоки и услуги не се потвърждават от информацията, предоставена от НАП. Освен това, длъжностите на които са били назначени жалбоподателят и свидетелят Т., а именно- мениджър проучване на пазари и финансов анализатор, предполагат реализиране на финансови сделки за извършване на доставки и/или услуги, но двамата не сочат данни за реализирани такива, за сключване на сделки и реализиране на приходи от търговска дейност. При отчетената индиция за заинтересованост у св. Т., същият не доказва тезата на жалбоподателя досежно начина на отчитане на работата на Б., лице и място на получаване на възнагражденията, кой и къде е сключвал договори на база на техните проучвания и анализи.

Освен това управителят В. Х. е починал през 2015 г. и дадените от него пълномощия се считат за прекратени от датата на смъртта му. Без наличие на правопреемник и предвид продължаването на подаване на данни в Р. с КЕП и за 2016 г. не става ясно на база на какво същите са били подавани.

Приетите по делото писмени и гласни доказателства не доказват по категоричен начин, че Ф. Б. действително е упражнявал трудова дейност в [фирма] и не могат да обусловят промяна на новата информация в Р., с която длъжностното лице по осигуряването за безработица е задължено да се съобрази.

Предвид представените нови доказателства от извършените проверки, довели до обоснования извод, че лицата за които през 2014 - 2016 г. са били подавани данни по чл. 5, ал. 4 от КСО не са осигурени лица, обосновано е прието, че жалбоподателят Ф. Б. не е бил осигурено лице по трудов договор с [фирма], за който в Регистъра на трудовите договори е подадено уведомление.

На основание коментираните нови доказателства от извършените проверки, в резултат на които са заличени данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, които имат значение за определяне на правото, размера и периода за изплащане на ПОБ, ръководителят по осигуряването за безработица е постановил и потвърдените с оспореното решение разпореждания досежно правото на ПОБ и възстановяване на полученото такова.

Съдът намира, че Ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ - С. град правилно е разпоредил Ф. Д. Б., да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение с издаденото от него Разпореждане № 213-00-6640-5/08.12.2021 г., потвърдено с обжалваното решение.

Настоящият съдебен състав обаче приема възражението за изтекла давност по отношение на сумите за възстановяване, определени с Разпореждане № 213-00-6640-5/08.12.2021 г. на Ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ - С. град за частично основателно.

Съгласно чл. 115, ал.1 от КСО вземанията на Националния осигурителен институт за неправилно извършвани осигурителни плащания, неоснователно изплатени парични обезщетения и надвзети пенсии и лихвите върху тях се погасяват с изтичане на петгодишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, за която се отнасят. С изтичане на десетгодишен

давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, за която се отнасят, се погасяват всички вземания, независимо от спирането или прекъсването на давността, освен в случаите, когато задължението е разсрочено или изпълнението е спряно по искане на длъжника.

Съгласно ал. 5, т. 1 на чл.115 КСО давността спира да тече при обжалване - докато продължава спорът относно вземането. Давността за вземанията, отнасящи се за 2016, започва да тече на 01.01.2017г. и би следвало да изтече на 31.12.2021 г.

Давността е спряла да тече, поради обжалване на Разпореждане №213-00-6640-5/08.12.2021 г. с жалба от 30.12.2021г., поради което към момента 5 годишния срок по чл.115, ал.1 от КСО не е изтекъл, не е изтекъл и 10 г. абсолютен давностен срок.

Основателно е възражението за изтекла давност за вземанията, отнасящи се за 2015 г., тъй като давността е започнала да тече на 01.01.2016 г. и е изтекла на 31.12.2020 г., поради което Б. не следва да възстановява сумата в размер на 1 024.00 лева, представляваща изплатено ПОБ по чл.54б, ал.1 КСО за периода 02.12.2015 г.- 31.12.2015 г. /съгласно справка за извършени плащания-л.52/.

Предвид горното, съдът намира, че следва да отмени Решение № 1040-21-13/12.01.2021г. на директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ С.- град, в частта, с която е потвърдено Разпореждане № 213-00-6640-5/08.12.2021 г. на Ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ- С. град, с което е разпоредено да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за безработица за периода от 02.12.2015 г. до 31.12.2015 г. в размер на 1 024.00 лева, поради погасяване по давност, а в останалата част жалбата срещу Решение № 1040-21-13/12.01.2021г., с което е потвърдено Разпореждане № 213-00-6640-5/08.12.2021 г. на Ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ - С. град, с което е разпоредено да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за безработица за периода от 01.01.2016 г. до 01.08.2016 г. в размер на 7 475.20 лева и са потвърдени Разпореждане № 213-00-6640-3/03.12.2021 г., Разпореждане № 213-00-6640-4/08.12.2021 г. на Ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ - С. град, следва да се отхвърли като неоснователна.

Предвид изхода на делото право на разноски имат и двете страни по делото. Жалбоподателят претендира адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лв. /съгласно договор за правна защита и съдействие/. С оглед своевременно направеното възражение за прекомерност от страна на ответника и предвид частичната основателност на жалбата следва да се присъди адвокатско възнаграждение в размер на 350 лв., съгласно Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. На ответника на основание чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ вр. чл.37 от Закона за правната помощ вр. чл. 78, ал.8 ГПК, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Мотивиран от горното, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Ф. Д. Б. Решение № 1040-21-13/12.01.2021г. на директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ С.- град, **В ЧАСТТА**, с която е потвърдено Разпореждане № 213-00-6640-5/08.12.2021 г. на Ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ- С. град, с което е разпоредено да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за безработица за периода от 02.12.2015 г. до 31.12.2015 г. в размер на 1 024.00 лева, поради погасяване по давност.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ф. Д. Б. срещу Решение № 1040-21-13/12.01.2021г. на директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ С.- град, **В ОСТАНАЛАТА Й ЧАСТ**, с която е потвърдено Разпореждане № 213-00-6640-5/08.12.2021 г. на Ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ - С. град, с което е разпоредено да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за безработица за периода от 01.01.2016 г. до 01.08.2016 г. в размер на 7 475.20 лева и са потвърдени Разпореждане № 213-00-6640-3/03.12.2021 г., Разпореждане № 213-00-6640-4/08.12.2021 г. на Ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ - С. град.

ОСЪЖДА Териториално поделение на НОИ- С. град да заплати на Ф. Д. Б., ЕГН- [ЕГН], разноски по делото в размер на 350 лева.

ОСЪЖДА Ф. Д. Б., ЕГН- [ЕГН], да заплати на Териториално поделение на НОИ- С. град разноски по делото в размер на 100 лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: